

Reflecties

Reflectiemodel van Korthagen
05-02-2018 tot 22-06-2018

Student	:	*
Studentnummer	:	*
NHL account	:	*
Groepscode	:	*
E-mail adres	:	*
Mobiel nummer	:	*
Opleiding	:	HBO Verpleegkunde
Plaats van uitgave	:	Noordelijke Hogeschool te Leeuwarden
Praktijkleerperiode	:	Jaar 4, stage 5 05-02-2018 t/m 22-06-2018
Stageplaats	:	Tjongerschans
Adres	:	Thialfweg 44 8441 PW Heerenveen
Afdeling	:	1B Kinderafdeling
Werkbegeleiders	:	*
		*
Stagedocent	:	*
Studieloopbaan begeleider	:	*
Inleverdatum	:	

Voorwoord

In de periode van 5 februari 2018 tot en met 22 juni 2018 liep ik stage op afdeling 1b, de kinder- en jeugdafdeling, van Tjongerschans Heerenveen. Deze reflectieverslagen zijn geschreven in opdracht van Tjongerschans Heerenveen in samenwerking met de opleiding HBO-Verpleegkunde aan de Noordelijke Hogeschool te Leeuwarden (NHL). Elke week heb ik een reflectie geschreven na aanleiding van een betekenisvolle situatie. Deze reflecties heb ik samengevoegd in één overzichtelijk verslag. Door te reflecteren ga je bewuster naar een bepaalde situatie kijken, hierdoor realiseer je je wat je handelen voor gevolgen heeft.

Leeuwarden, 21-05-2018

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	2
Inhoudsopgave.....	3
Inleiding.....	4
1. Reflectie week 1 “Het eerste flesje”	5
2. Reflectie week 2 “Les van de arts”	7
3. Reflectie week 3 “Voorkomen van risicovolle situatie”	9
4. Reflectie week 4 “Eerste opname (sluderprogramma)”	11
5. Reflectie week 5 “Eerder evalueren”	13
6. Reflectie week 6 “Overdracht naar de holding”	15
7. Reflectie week 7 “Meer eigen patiënten, durf risico te nemen”	18
8. Reflectie week 8 “Objectivering Behaalde Resultaten (OBP)”	20
9. Reflectie week 9 “Delegeren”	22
10. Reflectie week 12 “Nachtdiensten geen logboekformulier”	24
11. Reflectie week 12 “Nachtdiensten”	26
12. Reflectie week 13 “Stip functie”	28
Bronvermelding.....	30

Inleiding

Reflectie op het professioneel handelen verhoogt de kwaliteit ervan en daarmee de kwaliteit van relaties en dienstverlening. Dit geldt voor alle beroepsbeoefenaren. Reflecteren op professioneel handelen is niet voorbehouden aan zorg en welzijn, integendeel. Elke zichzelf serieus nemende beroepsbeoefenaar doet er goed aan regelmatig stil te staan bij zijn dagelijks handelen en zijn gedrag. Reflecteren is een te verwerven kwalificatie binnen het hoger beroepsonderwijs en het wetenschappelijk onderwijs. Reflectie op het handelen vergroot het inzicht in eigen gedrag en beweegredenen voor het gedrag, of het nu gaat om persoonlijk of om professioneel handelen [CITATION Gro08 \l 1043].

Als aankomende verpleegkundige is het belangrijk om te blijven reflecteren. In de opleiding HBO-Verpleegkunde heb ik geleerd om te reflecteren met behulp van het model van Korthagen. In deze twintig weken stage heb ik meerdere reflecties geschreven om op deze manier terug te kijken op betekenisvolle situaties.

“The more reflective you are, the more effective you are”.

1. Reflectie week 1 “Het eerste flesje”

1.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

06-02-2018

De volgende situatie heeft zich voor gedaan op mijn eerste stagedag in Tjongerschans te Heerenveen. Een nieuwe stage is altijd spannend en afwachten hoe het zal zijn, maar deze stage nog net even wat extra. Vanaf het begin van de opleiding heb ik gezegd dat ik door wilde studeren als kinderverpleegkundige, maar tot 5 februari had ik nog geen ervaring met ‘zieke’ kinderen en de zorg daarvoor.

6 februari was mijn eerste stagedag die begon met het flesje geven aan een pasgeboren baby met een bijzonder verhaal. 5 februari was deze baby geboren met een spoedkeizersnee, nadat de moeder bewusteloos in huis was gevonden. Moeder is vervolgens op de Intensive Care (IC) terecht gekomen en dat zag er niet goed uit. Normaal gesproken doen de ouders grotendeels de zorg zelf, maar de biologische vader van deze baby was ook niet in beeld. De (nieuwe) vriend van de moeder was wel aanwezig in het ziekenhuis en had aangegeven het flesje 's ochtends wel te willen geven. Om negen uur was de vriend alleen nog niet aanwezig en het baby'tje wilde wel graag een flesje. Daarom kreeg ik de eer om deze pasgeboren baby een flesje te mogen geven. Voor hem één van zijn eerste flesjes, maar ook voor mij de eerste keer dat ik zo'n jonge baby een flesje mocht geven.

Tijdens het geven van het flesje, toen mijn collega even weg was, kwam de vriend van de moeder binnen. Dit was voor mij even een apart moment. Aangezien ik van te voren gehoord had dat hij graag het flesje had willen geven, wist ik niet wat hij hier van zou vinden. Gelukkig reageerde hij heel goed toen ik zei dat de baby aangaf drinken te willen, maar wij hem (de vriend) niet konden vinden. Toen mijn collega vroeg of hij de baby nog even vast wilde houden, gaf hij aan te zien dat ik er van genoot en het van hem niet hoefde. Dit was voor mij een besefmoment dat ik er inderdaad enorm van aan het genieten was en ik dit later ook echt wel wilde.

1.1.1 Stap 1 + Bewustwording

Voor mij waren het twee momenten van bewustwording. Dat ik het flesje aan het geven was bij binnenkomst van de vriend was het eerste moment. Ik wist niet of hij dit vervelend vond, maar gelukkig liet hij al snel weten dat hij dit niet erg vond. Voor mij was dit even aftasten, omdat op dit moment mijn collega ook net even weg was.

Het moment dat de vriend vertelde aan mijn collega dat hij zichtbaar zag dat ik aan het genieten was, begon ik dat zelf ook door te krijgen. Het tweede moment van bewustwording.

Voor mij was dit een raar idee, omdat dit een baby was waarbij de moeder momenteel nog niet de zorg op zich kon nemen door een nare gebeurtenis. Het was voor mij een gek idee dat ik genoot van deze baby, terwijl deze zo'n naar verhaal met zich meedroeg. Gelukkig heb ik in de dagen daarna gezien dat er een erg liefdevolle familie is die in eerste instantie voor de baby gaat zorgen.

1.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Op mijn eerste stagedag heb ik een baby een flesje gegeven die een bijzonder verhaal met zich meedroeg. De moeder lag op de intensive care en de vooruitzichten waren (nog) niet goed. Ook is de vader van de baby niet meer in beeld. Wel is er een vriend in beeld die aangeven had graag 's ochtends het flesje te willen geven. Rond negen uur werd het te laat om te blijven wachten op de

vriend van de moeder, dus kreeg ik de eer om het flesje te geven. Op het moment dat ik het flesje aan het geven was, en mijn collega even weg was, kwam de vriend alsnog binnen. Dit was voor mij een vreemd moment, omdat ik niet wist of hij het erg vond dat ik het flesje aan het geven was.

Ik heb professioneel gehandeld en uitgelegd waarom ik het flesje aan het geven was. Meneer vond dit gelukkig geen probleem en zag dat ik er ook van genoot. Door aan te geven dat de baby honger had en wij daarom niet langer konden wachten, merk je dat het al snel goed is. Je kiest hierbij voor de patiënt.

1.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Doordat ik direct uitleg gegeven heb, waarom wij niet gewacht hebben op hem was het begrip groter vanaf zijn kant. Hierdoor heb ik ook laten weten dat ik op de hoogte was dat hij graag het flesje had willen geven. Hij gaf ook aan dat hij zag dat ik aan het genieten was en ik hem nog wel even vast mocht houden. Hierdoor wist ik dat hij het niet erg vond en genoot ik nog even van het geven van het flesje.

1.3 Stap 3 Expliciet formuleren

In eerste instantie schrok ik dat hij binnenkwam, want ik had geen idee hoe hij zou reageren. Ik heb alleen goed gehandeld door gelijk te vragen of hij het wou overnemen en uit te leggen waarom ik al begonnen was met het geven van het flesje. Wel vond ik het moeilijk om in te schatten hoe hij hier op zou reageren. Gelukkig ging dit allemaal goed en mocht ik hem zelfs nog langer vasthouden, omdat hij zag dat ik daar van genoot.

1.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

In het vervolg zou ik niet anders handelen dan dat ik nu gedaan heb. Wij hadden voor de patiënt gekozen, omdat hij aangaf dat hij honger had. Ook hadden wij geen contactgegevens van de vriend van de moeder en konden wij hem dus niet van te voren even bellen. Op het moment dat hij binnenkwam heb ik netjes uitgelegd waarom ik het flesje gaf. Hij had hier ook geen problemen mee en wist dat er nog meer flesjes zouden komen. Ik vind dat ik goed gehandeld heb, ondanks het schrikmomentje bij binnenkomst van de vriend.

Beslismoment

Zo'n situatie is uitzonderlijk, omdat het niet vaak voorkomt dat beide ouders niet voor het kindje kunnen zorgen. Als zo'n situatie dan wel voorkomt, handel je zoals jij denkt dat op dat moment het beste is. In de toekomst zou ik niet anders handelen dan dat ik nu heb gedaan. Dit zorgt ervoor dat ik niet door ga met reflecteren naar stap 4.

"It's not what happens to you, but how you react to it that matters"

2. Reflectie week 2 “Les van de arts”

2.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

14-02-2018

Elke woensdag geeft een arts een les aan de verpleegkundigen naar aanleiding van een patiënt. Het onderwerp voor deze les wordt zelf aangedragen. Van te voren was het idee om dit van een patiënt te doen die ik twee dagen onder mijn hoede had gehad. Het idee was om het over de verstoorde leverfuncties i.c.m. afvallen te hebben. Aangezien ik dit wist had ik van te voren al even mij ingelezen in dit onderwerp. Tijdens het voordragen van dit onderwerp werd door de arts verteld dat dit onderwerp te moeilijk was. Hij wilde zich voor dit onderwerp van te voren ook graag even inlezen. Hierdoor werd het onderwerp veranderd in ‘open ductus’. Ik had hier nog nooit van gehoord en had dus ook geen tijd meer om mij in te lezen. Gelijk daarna werd mij door de arts gevraagd of ik de betekenis van een open ductus wist. Dit wist ik helaas niet en gaf ik dus ook als antwoord. Vervolgens werden vragen gesteld over symptomen, behandeling, oorzaak enz. Aangezien ik nog nooit een patiënt had gezien met een open ductus en mij daarin ook niet ingelezen had, hield ik mij erg op de achtergrond. Wel keek de arts mij telkens aan en wilde hij echt antwoorden uit mij krijgen. Ik vond het erg vervelend dat ik niet echt mee kon doen met de les.

Na afloop van de les sprak de arts mij nog even persoonlijk aan. Hij zei dat ik de volgende keer wel wat meer mocht inbrengen in de les. Ik gaf aan dat ik niet veel over dit onderwerp wist en dat ik dat daarom lastig vond. Op een of andere manier deed mij dit alleen wel wat.

2.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Normaal gesproken ben ik helemaal niet iemand die snel stil is, maar ik merkte dat ik mij hier automatisch op de achtergrond wilde houden. Voor mij was het fijn dat ik allemaal nieuwe informatie kreeg, maar kon alleen niet meepraten over het onderwerp. Ik vond het erg vervelend dat het onderwerp gewisseld werd en ik de enige stagiaire was die hier niet veel van af wist. Toen de arts mij hier op het eind op aansprak, deed mij dat wel wat. Op het moment zelf probeerde ik dat niet toe te geven, omdat ik ‘professioneel’ wilde blijven. Achteraf heb ik hier toch nog wel even mee gezeten en had ik misschien toch beter dat gewoon moeten aangeven. Ik zit nu namelijk in mijn laatste jaar van de HBO-V, maar weet nog veel niet. Hierdoor ga je aan jezelf twijfelen en voel je je onzeker. Het is alleen niet gek dat ik van al die informatie die ik afgelopen jaren geleerd heb niet alles meer weet.

2.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Er werd een les gegeven door een arts over een onderwerp waar ik niet zoveel van af wist. Dit onderwerp was net van te voren gewisseld, waardoor ik mij niet meer heb kunnen inlezen. Hierdoor heb ik tijdens de les niet veel ingebracht en hier werd ik naar afloop door de arts op aangesproken. Dit vond ik erg vervelend en heeft nog wel een tijdje door mijn hoofd gespoekt.

Ik heb bij de arts aangegeven dat ik niet veel van het onderwerp afwist, maar hier reageerde hij op dat ik meer wist dan ik dacht. Toen wist ik even niks meer te zeggen, maar dit vond ik wel vervelend.

2.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Doordat ik mij niet meer kon inlezen, zei ik automatisch niet zo veel. Toen ik daarna daar op aangesproken werd, vond ik dit erg vervelend. Ik snap dat het opviel en daarom er wat van gezegd

werd, maar het is niet dat ik mij niet wil mengen in het gesprek. Ik zou mij alleen over dit soort onderwerpen van te voren graag willen inlezen, zodat ik wel wat van het onderwerp af weet en ook vragen kan stellen.

2.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Ik vond het moeilijk om te reageren op het aanspreken van de arts. Het was niet dat ik niet wilde meepraten, maar ik wist gewoon niks over dit onderwerp van te voren. Ik heb aangegeven dat ik niks van dit onderwerp wist, maar vond dit erg lastig.

2.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

Deze situatie zal misschien nog vaker voorkomen, want ik kan hier niet altijd wat aan doen. Wel is het een optie om van te voren al te vragen welke onderwerpen er eventueel aan bod kunnen komen. Ik weet nu welk onderwerp er volgende week komt, waardoor ik mij nu wel kan inlezen. En ook leer ik tijdens deze stage steeds meer en kan ik ook steeds meer onderwerpen linken aan patiënten die ik ook gezien heb.

Beslismoment

Er zullen altijd onderwerpen komen waar ik niet veel van af weet, maar wel zijn er manieren om hier beter mee om te gaan. Nu overviel het mij eigenlijk en voelde ik mij even heel onzeker. Dit moet niet nodig zijn, zo'n les is bedoeld om ons meer informatie te geven en niet om ons onzeker te laten voelen. Het is niet erg dat ik nog niet alles weet, maar ik kan er wel voor zorgen dat ik van te voren iets meer informatie over het onderwerp weet.

2.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

Ik heb het al een paar keer geschreven, maar vooral het inlezen over bepaalde onderwerpen zou mij erg goed kunnen helpen. Ik had mij dit keer vooral gericht op mijn eigen patiënt en over de patiënt die nu naar voren gehaald werd, wist ik niet zo veel. Voor de volgende keer wil ik graag van te voren mij kunnen inlezen in het onderwerp, zodat ik ook gerichte vragen kan stellen.

2.5 Stap 5 Uitproberen

Dit is iets wat ik elke woensdag kan proberen als ik een dagdienst heb. Het is alleen iets wat ik tijdens mijn gehele stage al probeer te doen. Als ik een term niet weet, schrijf ik die op mijn briefje. Op deze manier kan ik later deze termen alsnog opzoeken en leer ik van elke stage dag. Ik moet mijzelf alleen niet gaan overvragen. Het is niet erg als ik dingen nog niet weet, ook niet als je vierdejaars HBO-V bent.

“Heb geduld alle dingen zijn moeilijk, voordat ze gemakkelijk worden”.

3. Reflectie week 3 “Voorkomen van risicovolle situatie”

3.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

19-02-2018

Deze week begon ik met een dagdienst. Samen met mijn werkbegeleider hadden wij drie patiënten om voor te zorgen. Ze waren alle drie nog geen halfjaar oud. Dit zorgt ervoor dat ik minder zelfstandig kon doen en vooral mee keek. Rond twaalf uur ging de bel bij één van de patiëntjes en ging mijn werkbegeleidster daar heen. Aangezien het ging om een handeling die ik niet mocht doen, kon ik wel even in de teamkamer blijven. Vervolgens ging de bel bij beide andere patiëntjes ook. Ik ben daar toen heen gelopen, omdat mijn werkbegeleidster nog ‘vast stond’ bij het andere patiëntje. Bij beide patiëntjes ging het om de voeding, dus ik heb voor beide patiëntjes een flesje klaar gemaakt. Voor de ene was het niet zo moeilijk en gaven de ouders het flesje zelf, maar bij de ander was het wel wat ingewikkelder.

Deze moeder heeft al een keer eerder met haar kindje bij ons op de afdeling gelegen vanwege ‘incidentjes’ tijdens het drinken. Hierbij was er een flinke saturatie daling in combinatie met een daling van de hartfrequentie tijdens het drinken. Na een tijdje thuis te zijn geweest is ze weer opgenomen met dezelfde problemen. Daarom zit er bij het voeden altijd een verpleegkundige bij voor als het misgaat.

De moeder vroeg mij of ik het flesje alvast klaar wilde maken, zodat zij die kon geven. Ik wist niet hoelang mijn werkbegeleider nog weg was en dacht ik pak het flesje alvast. Daarna heb ik het flesje aan de moeder gegeven die mij vroeg of ik er bij wilde blijven zitten. Ik gaf aan dat mijn collega (werkbegeleider) nog bij een andere patiënt was en we daar beter even op konden wachten. De moeder gaf aan dat haar kindje erge honger had en zij liever nu wel het flesje wilde geven en of ik er niet gewoon even bij kon blijven. Ik ben toen bij haar gebleven en na een minuutje ongeveer was mijn werkbegeleider er ook al.

Na afloop van deze situatie sprak mijn werkbegeleider mij daarop aan. Ze begreep dat ik mij gedwongen voelde om er bij te blijven, maar ik kan de volgende keer toch beter wat harder zijn en zeggen dat ik toch echt op mijn werkbegeleider wilde wachten. Op het moment dat er namelijk wel ingegrepen had moeten worden, had ik niet geweten wat ik had moeten doen. Hierdoor creëer je een risicovolle situatie die voorkomen kan worden.

3.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Op het moment dat ik bij de moeder bleef die het flesje gaf, was ik niet genoeg bezig met hoe risicovol deze situatie kon zijn. Het ging nu allemaal goed, maar als zij nu een incident had gehad, had ik alsnog een andere collega er snel bij moeten halen. Dit stukje bewustwording kreeg ik pas echt goed door nadat mijn werkbegeleider mij daarop aansprak. Ik zag dit niet als een aanval op mij, maar zeker wel als een leermoment.

3.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Vanwege drukte bij mijn collega nam ik de observatie van een kindje met eventuele incidentjes tijdens de voeding over. Hierdoor creëerde ik een mogelijke risicovolle situatie, want ik wist niet wat ik moet doen op het moment dat het mis zou gaan.

3.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Aangezien de moeder heel graag gelijk het flesje wilde geven en niet meer wilde wachten, nam ik tegen beter weten in de observatie op mij. Door de observatie van het kindje op mij te nemen, zorgde ik voor een mogelijk risicovolle situatie. Dit had niet alleen consequenties voor mijzelf, maar ook voor mijn werkbegeleider die altijd nog eindverantwoordelijk is.

3.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Door mijn handelen creëerde ik een mogelijk risicovolle situatie die voorkomen had kunnen worden als ik mijn werkbegeleider erbij gehaald had. Mijn werkbegeleider sprak mij hier na afloop op aan, waardoor ik dit als leermoment mee kan nemen voor een volgende keer.

3.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

Het is de afweging tussen zelfstandig willen zijn en een verpleegkundige er bij halen als je het niet vertrouwd. Zeker bij deze afdeling hoef je aan het eind van deze stage niet alles zelfstandig te kunnen. Ik heb hier van geleerd dat je altijd moet luisteren naar jezelf. Een stemmetje in mij gaf al aan dat ik beter mijn werkbegeleider er bij kon halen, maar ik liet mij overhalen door de moeder. In het vervolg zal ik harder zijn en toch zeggen dat ik liever mijn werkbegeleider er bij haal, omdat ik niet zou weten hoe ik in een eventuele risicovolle situatie moet handelen.

Beslismoment

Gelukkig ging deze situatie goed, maar dit had anders kunnen aflopen. Dit kindje had niet elke voeding incidentjes, maar het had zeker wel voor kunnen komen terwijl ik er bij zat. Daarom is dit een goede leer voor een volgende keer en ga ik ook zeker door naar stap 4. Door dit soort situaties te blijven reflecteren, blijf je scherp en ontwikkel je jezelf als verpleegkundige/stagiaire.

3.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

In een volgende situatie zorg ik ervoor dat er een verpleegkundige meekijkt. Ook bij twijfel, omdat ik niet zulke grote verantwoordelijkheden alleen wil/mag hebben als stagiaire. Aan het eind van de dag blijf ik feedback vragen zoals ik dat nu ook al doe (bijv. logboekformulieren), zodat ik kan blijven leren van dit soort situaties.

3.5 Stap 5 Uitproberen

In de rest van mijn stage zullen waarschijnlijk vaker soortgelijke situaties zich voordoen. Nu weet ik dat ik altijd naar mijzelf blijf luisteren en liever een keer te vaak een verpleegkundige erbij haal, dan een keer te weinig.

“Learning without reflection is a waste. Reflection without learning is dangerous”

4. Reflectie week 4 “Eerste opname (sluderprogramma)”

4.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

26-02-2018

Elke maandag is er het ‘sluderprogramma’ op de kinder- en jeugdafdeling. Dit houdt in dat er ongeveer vijftien kindjes met neus- keelamandelen of trommelvliesbuisjes worden geopereerd. Aangezien dit relatief kleine en korte ingrepen zijn, wordt dit aan één stuk door gedaan. Dit is allemaal ontzettend goed georganiseerd en loopt eigenlijk altijd heel goed. Iedereen heeft z’n eigen taak en weet waar hij/zij verantwoordelijk voor is.

De eerste keer dat ik dit zag, wist ik niet wat er allemaal op mij af kwam. Er gebeurde heel veel en het was een hele andere dag dan anders. Deze dag heb ik daarom ook gebruikt om te observeren wie welke taak had en om duidelijkheid te creëren voor mijzelf. Uiteindelijk kwam ik er achter dat het eigenlijk allemaal heel goed geregeld was en het juist daarom niet onduidelijk/chaotisch was (wat de eerste keer in mijn ogen wel zo leek).

Op maandag 26 februari had ik als leerdoel om goed te observeren bij opnames en eventueel zelf een opname te doen. Dit vond ik aan het begin wel spannend, want hoe pak je zo’n eerste opname bij een kindje aan. Ik wilde het kindje gerust stellen, maar ook de ouders niet vergeten. Door mee te kijken met verschillende opnames, bij verschillende personen, leerde ik een eigen manier te ontwikkelen. Uiteindelijk heb ik zelf ook twee opnames mogen doen, wat ik toch nog wel een beetje spannend vond.

Als feedback kreeg ik terug dat ik soms nog erg snel praat en dat het juist bij kinderen belangrijk is om rustig aan te doen. Dit was voor mij wel even een besefmomentje. Ik spreek al jaren lang vrij snel, dit hoor ik ook van mensen om mij heen. Voor mij was deze feedback lastig, omdat ik voor mijn idee al een stuk rustiger sprak dan normaal.

4.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Maandag 26 februari heb ik mijn eerste opname gedaan. Voor mij was dit best wel even spannend, omdat ik graag alles in één keer goed wil doen. Na afloop was ik erg benieuwd naar welke feedback ik terug kreeg, omdat ik naar mijn idee niet echt iets vergeten was. Als feedback kreeg ik te horen dat ik nog erg snel sprak. Dit was voor mij wel even vervelend, omdat ik naar mijn idee al erg rustig sprak (voor mijn doen). Ik hoor al sinds mijn negende ongeveer dat ik beter naar logopedie kan, omdat ik te snel praat en ik vond dit daarom erg vervelend om weer als bevestiging te horen. Door voor mijzelf even te reflecteren, bedacht ik dat ik er eigenlijk niet heel bewust mee bezig was geweest en dit de volgende keer best wel kan doen. Soms vind ik feedback nog erg lastig, terwijl ik eigenlijk juist moet leren van de feedback. Ik hoef niet alles in één keer goed te doen en daarom kan ik de volgende keer gewoon beter op mijn tempo letten.

4.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Maandag 26 februari heb ik mijn eerste opname gedaan tijdens het sluderprogramma, nadat ik meegekeken had met verschillende andere opnames. Dit ging voor mijn idee best goed, maar ik kreeg als feedback terug dat ik nog iets te snel sprak. Voor mij was dit vervelend, omdat ik al erg lang hoor dat ik te snel spreek. Uiteindelijk besepte ik mij dat ik niet heel bewust met mijn tempo bezig geweest was tijdens de opname en hier de volgende keer wel beter op kan letten.

4.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Door eerst mee te kijken met een paar andere opnames, kon ik mijn eigen manier ontwikkelen om een opname te doen. Na afloop van deze opname vroeg ik om feedback. Doordat ik mij de feedback die ik terug kreeg heel erg aantrok, kreeg ik er gelijk een beetje een naar gevoel van. Ik kan beter gewoon luisteren naar de feedback en dit omzetten in een positief leermoment. Soms vind ik dit nog erg lastig, maar ook dat hoort bij mijn leerproces.

4.3 Stap 3 Expliciet formuleren

De feedback dat ik nog iets te snel sprak, trok ik mijzelf erg aan, omdat ik dit al sinds mijn negende hoor. Voor mijn idee sprak ik al langzamer dan normaal, maar ik kan hier de volgende keer nog beter op letten. De feedback die ik terug krijg kan ik omzetten in een positief leermoment, zodat ik er niet een naar gevoel van krijg.

4.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

De volgende keer zal ik feedback niet als een 'fout' proberen te zien, maar als een tip waar ik weer van kan leren. Ook is het voor mij een blijvend leerpunt om niet te snel te praten, maar dit is niet erg om hier gewoon op te blijven letten.

Beslismoment

Ik wil in de toekomst wel anders handelen en daarom ga ik wel door naar stap 4. Feedback is geen 'fout', maar een tip waardoor je je kwaliteiten kan vergroten.

4.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

De volgende keer als ik feedback terug krijg, probeer ik dit om te zetten in een positief leermoment. Op deze manier kan ik mijn kwaliteiten vergroten en voel ik mij niet naar na een opmerking. Ook wil ik vaker zelf vragen om feedback over mijn tempo van praten, zodat het niet als verassing terug komt. Ik weet van mijzelf dat ik soms (te) snel praat, daarom wil ik hier zelf ook een leermoment van maken en het meenemen als aandachtspunt op de logboekformulieren.

4.5 Stap 5 Uitproberen

Hier heb ik nog meerdere weken de tijd voor tijdens mijn stageperiode op de kinder- en jeugdafdeling van Tjongerschans.

"We all need people who will give us feedback. That's how we improve".

5. Reflectie week 5 “Eerder evalueren”

5.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

05-03-2018

Maandag 5 maart had ik een late dienst, maar ook borstvoedingscholing. Deze scholing was van half 1 tot half 5 en een late dienst begint om 15:15, waardoor ik dus later begon aan mijn late dienst. Ik was voor de zekerheid, voorafgaand aan de scholing, al even op de afdeling geweest om te vragen of mijn collega's dit door wilde geven aan de late dienst.

Toen ik om 16:45 op de afdeling kwam waren alle collega's ergens bezig, maar ik had nog even geen idee waar. Ook lagen er geen briefjes meer voor de late dienst, maar er lagen er nog wel een paar van de dagdienst. Om het voor mijzelf even duidelijk te maken, vond ik het handig om eerst even snel te gaan kijken wat er allemaal nog lag op de afdeling. Hiermee creëerde ik duidelijkheid voor mijzelf en dat is aan het begin van een dienst wel handig. Toen ik net de computer aan had gezet kwam een collega er aan en vroeg of ik even mee wilde helpen met patiënt ophalen van de spoedeisende hulp (SEH). Vervolgens vroeg ze waarom ik er nog was, of dat ik eigenlijk naar huis moest. Zij had niet meegekregen dat ik borstvoedingscholing gehad had en daarom later was, dus dit was even een foutje in de communicatie.

Vanaf dat moment ben ik zo maar gaan helpen op de afdeling, zonder echt duidelijk te hebben wie van de twee collega's mijn werkbegeleider was die avond. Toen we even snel wat aten heb ik mijn collega aangesproken om te vragen of ik met haar mijn leerdoelen kon bespreken. Dit vond zij geen probleem en zo hebben wij het dus ook gedaan die avond. Het was een erg rommelige en drukke dienst, waardoor ik het moeilijk vond om te weten of ik het goed deed of niet. Doordat ik het overzicht wat kwijt was, werd het voor mij een beetje onduidelijk soms wat ik nog even kon doen. Dit vond ik persoonlijk erg vervelend, omdat het nog wel erg druk op de afdeling was.

Aan het eind van de dienst heb ik geëvalueerd met mijn werkbegeleider en die gaf aan dat ze erg fijn samengewerkt heeft met mij. Ze schreef enorm fijne en goede feedback op het logboekformulier. Dit verbaasde mij, omdat het naar mijn idee niet allemaal even goed ging deze dienst. Hierdoor heb ik de hele avond mij een beetje afgevraagd wat zij van mij zou vinden, terwijl het dus eigenlijk heel positief was.

5.1.1 Stap 1+ Bewustwording

De dienst begon erg rommelig en mijn hele hoofd zat ook nog vol met de informatie van de scholing. Ik wilde niet dat dit mijn 'werk' beïnvloede, maar was hier onbewust wel veel mee bezig. Ik had het idee dat ik hierdoor minder goed functioneerde dan anders, omdat ik heel raar begon aan de dienst. Ik was daarom een beetje bang voor welke feedback ik terug zou krijgen, omdat er naar mijn idee heel wat dingen beter konden. Toen ik aan het eind van de dienst om feedback vroeg, kreeg ik tot mijn verbazing juist hele goede feedback terug. Dus die angst was totaal onnodig geweest.

5.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Na een scholing begon ik later aan een drukke late dienst. Mijn collega's waren niet goed ingelicht over dat ik ook een late dienst had, waardoor het even omschakelen was. Aangezien ik nog vol zat met de informatie van de scholing, moest ik wat meer moeite doen om mij goed te focussen op de

late dienst. Hierdoor had ik het idee dat ik niet zulke goede feedback zou terug krijgen, maar ik kreeg juist hele fijne en goede feedback terug.

5.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Ik had mijn collega's van de dagdienst gevraagd of zij aan de late dienst wilde doorgeven dat ik na de scholing zou aansluiten. Dit is helaas in de communicatie ergens mis gegaan, want mijn collega's wisten van niks. Hierdoor begon het allemaal wat rommelig, omdat ik niet echt aan iemand gekoppeld stond. Ook kon ik mij niet heel goed inlezen, want door de drukte was daar niet echt tijd voor. Dit heb ik dus alleen tussendoor wat kunnen doen, maar dat is toch anders dan aan het begin van de dienst. Hierdoor had ik het idee dat ik niet zo goed functioneerde als normaal. Doordat ik heb gewacht tot het einde met feedback vragen, had ik geen idee wat ik kon verwachten. Ik ging mijzelf hierdoor alleen maar gek maken dat ik het niet goed gedaan had, terwijl ik daar eigenlijk nog niks over kon zeggen.

5.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Door de miscommunicatie onderling begon ik heel raar aan mijn late dienst. Hierdoor kon ik mij niet goed inlezen en functioneerde ik naar mijn idee minder goed als normaal. Door pas op het eind om feedback te vragen, werd het voor mij een heel groot ding. Uiteindelijk viel de feedback reuze mee en was het juist erg fijne feedback.

5.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

In de toekomst wil ik tussendoor meer gaan evalueren. Ik heb mijzelf nu erg gek gemaakt, terwijl dit totaal niet nodig was. Door tussendoor even te gaan zitten, weet je hoe het gaat en stel je het niet uit tot het einde van de dienst. Dit was een erg drukke dienst en daardoor hebben we in totaal misschien een kwartier gezeten, maar dan had ik het kunnen vragen in de stukjes die we naar een kamer liepen bijvoorbeeld.

Beslismoment

De volgende keer wil ik wel anders handelen en ik ga daarom wel door naar stap 4 en 5. Ik heb mijzelf gek gemaakt, terwijl door even tussendoor te evalueren dit helemaal weg genomen had kunnen worden.

5.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

De volgende diensten wil ik vaker evalueren en al helemaal als ik niet zeker weet of het goed gaat en mij hier druk om maak. Momenten om te evalueren zijn er niet alleen in de teamkamer, maar ook onderweg of op de gang. Het hoeven niet gelijk evalueermomenten van 10minuten te zijn, maar af en toe even kort vragen hoe hij/zij het vond gaan is genoeg.

5.5 Stap 5 uitproberen

Dit is nog maar week 5 van mijn stage, dus ik heb nog genoeg weken om dit uit te proberen. Op de andere diensten van deze week heb ik al meer tussendoor gevraagd hoe hij/zij het vond gaan en dit wil ik blijven doen.

"If you don't know, the thing to do is not get scared, but to learn."

6. Reflectie week 6 “Overdracht naar de holding”

6.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

13-03-2018

Maandag 12 maart werd ik gevraagd of ik de vroege opname van 13 maart wilde doen. Dit betekent dat ik eerder kom dan de andere verpleegkundigen van de dagdienst en gelijk met een opname begin. Mijn werkbegeleider van die dag begon ook op dezelfde tijd als de anderen dus kon ik na afloop van de opname terugkoppelen. Ik wilde dit wel en ben daarom dinsdag 13 maart om 6:50 begonnen.

De opname was van een meisje van net 18 (mocht nog net op de kinderafdeling) die op het programma voor een kaakoperatie stond. Een vrij heftige ingreep voor een meisje van 18 en daarom was ze ook flink zenuwachtig. Ik heb rustig met haar gesproken en tijd genomen voor het opname gesprek. Uiteindelijk zag ze het allemaal wel goed komen en was ze blij dat ze als eerste op het programma stond, want dan was ze er ook het snelst weer vanaf. Ik heb haar gerust kunnen stellen en ze vond het ook erg fijn dat ik haar na de operatie ook weer zou ophalen. Ik heb haar laten omkleden en haar de medicatie gegeven. De medicatie had de collega van de nachtdienst al voor mij klaargezet en was al “gedubbelcheckt” door de andere nachtdienst collega. Ze kreeg van mij de pijnstillers, de verdovende zalf voor het infuus en een pilletje zodat ze wat rustiger/slaperig werd. Dit is eigenlijk standaard de premedicatie die gegeven wordt aan patiënten op de kinderafdeling. Nadat zij haar medicijnen gehad had heb ik het patiëntenvervoer geactiveerd, zodat ik samen met één van hun het meisje naar de holding kon brengen. Dit heb ik in overleg met mijn werkbegeleider van die dag gedaan, maar zij vertrouwde mij er mee dat ik het zelfstandig kon en ik had dit ook al vaker gedaan. Er waren verder geen bijzonderheden en dit heb ik ook teruggekoppeld naar mijn werkbegeleider.

Beneden aangekomen op de holding ging het eerst zoals altijd. De moeder van het meisje kreeg het ‘blauwe pakje’ aan, zodat ze mee mocht wanneer het meisje ging slapen. Ook werden de gegevens (geboortedatum, naam en welke ingreep) gecontroleerd bij het meisje en gevraagd of ze de medicatie gehad had. Het meisje vertelde zelf dat ze pilletjes boven gekregen had en ik vulde dit aan met welke tabletjes ze gehad had. Hierop reageerde de verpleegkundige van de holding op een vervelende manier; “En heeft ze bij jullie ook verneveld?”. Ik gaf als antwoord dat ze die niet gehad had, waarop zij gelijk inviel met de vraag waarom dan wel niet. Ik probeerde rustig uit te leggen dat ik de medicatie van de nachtdienst gekregen had en dat die niks over vernevelen overgedragen hebben aan mij. Hierop reageerde ze dat ik gelijk de spullen klaar mocht gaan leggen, zodat ik op de holding alsnog kon gaan vernevelen. Ik gaf rustig aan dat ik niet wist waar ik die spullen vandaan moest halen en mij ook niet bekwaam genoeg voelde om dat nu te gaan doen, omdat ik dat nog nooit gedaan heb op de afdeling. Haar reactie hierop was dat ik hier zeker nog niet zo lang werkte en of ik een begeleider had wie ze kon bellen. Ik heb doorgegeven aan welke werkbegeleider ik gekoppeld stond en die is naar beneden gekomen om met haar te vernevelen.

Ook tegen mijn werkbegeleider bleef ze geïrriteerd en naar reageren. Mijn werkbegeleider heeft ook aangegeven dat dit niet gebruikelijk is dat er verneveld wordt, maar de holding verpleegkundige gaf aan dat dit altijd gebeurt met patiënten die zelf pufjes gebruiken. Later bleek dat deze regel bij volwassenen vanaf achttien jaar is. Doordat wij eigenlijk alleen patiënten tot achttien op de afdeling

hebben, is dit niet gebruikelijk en heeft de nachtdienst daar over heen gekeken.

Door dat dit zich allemaal afspeelde naast het meisje werd die weer flink zenuwachtig. Ze gaf aan weer te moeten plassen, terwijl ze dit net boven gedaan had. Dit was erg vervelend, omdat ik juist de tijd boven genomen had om haar goed voor te bereiden en de spanning wat weg te nemen. Zij had nog nooit van vernevelen gehoord en schrok daarom van alles wat er om haar heen gezegd was.

Door dit terug te koppelen met mijn werkbegeleider kwamen we tot de conclusie dat er vanaf beide kanten fouten gemaakt zijn. De nachtdienst had het klaar moeten leggen, maar ik had het moeten controleren bij het aftekenen. Ook had de verpleegkundige van de holding niet zo naar en geïrriteerd moeten reageren en al helemaal niet als de patiënt en haar moeder daar bij aanwezig zijn. Mijn collega's gaven aan dat dit vaker gebeurt en ook bij deze verpleegkundige en daarom hebben mijn werkbegeleider en ik er een VIM melding van gemaakt.

6.1.1 Stap 1+ Bewustwording

De opname ging goed en daarom vertrouwde ik het ook om zelf de overdacht beneden te doen. Dit begon goed, maar toen ze over het vernevelen begon werd de sfeer gelijk heel anders. Dit vond ik erg jammer, omdat de patiënt hierdoor ook weer zenuwachtig werd. Ook was er voor mij geen ruimte om uit te leggen hoe dit kon en werd het eigenlijk gelijk gelinkt aan het feit dat ik stagiaire was. Hier kreeg ik een erg naar gevoel van, terwijl dit eigenlijk helemaal niet nodig was. Er zijn geen grote fouten gemaakt, want het vernevelen kon nog prima op de holding gedaan worden. Ik snap dat het niet een ideale situatie was, maar er werd nu een heel probleem van gemaakt waar de patiënt en haar moeder bij waren, terwijl mijn collega binnen 5 minuten boven was en met haar verneveld heeft. Ook tegen mijn collega deed ze geïrriteerd, waardoor we samen na afloop wel even geëvalueerd hebben. Toen wij terug kwamen op de afdeling bleek dat meer collega's dit met deze holding verpleegkundige ervaren hebben.

6.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Bij de overdracht van de afdeling naar de holding, kwamen we er achter dat ze verneveld had moeten worden, maar dit was niet gebeurd. Ik kreeg niet de kans om uit te leggen dat de nachtdienst dit niet klaar gelegd had en ik er verder niet goed naar gekeken had. Ik kon gelijk de spullen gaan pakken om het op de holding alsnog te gaan doen. Aangezien ik mijzelf hier niet mee vertrouwde is mijn werkbegeleider van de afdeling gekomen om het van mij over te nemen. Ook tegen mijn werkbegeleider werd geïrriteerd gesproken. Dit gebeurde zich allemaal af naast de patiënt en haar moeder, waardoor zij weer zenuwachtig werd, nadat zij gerustgesteld was op de afdeling.

6.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Doordat de nachtdienst mij overgedragen had dat de medicatie klaar lag en dubbel gecheckt was, heb ik dit niet meer goed gecontroleerd. Hierdoor is er niet verneveld op de afdeling en werd ik daar beneden op aangesproken. De manier waarop ik aangesproken werd, was alleen op een erg vervelende manier en al helemaal omdat de patiënt en haar moeder daar bij aanwezig waren. Doordat de sfeer vervelend werd, werd de patiënt ook weer zenuwachtig en moest ze weer plassen, terwijl ze dat net gedaan had. Er was boven de tijd genomen voor haar, om haar op haar gemak te stellen en beetje rustig te maken, maar hierdoor verdween dat al vrij snel weer. De geïrriteerde

manier van praten van de verpleegkundige van de holding naar mijn werkbegeleider en mij, zorgde ervoor dat wij er een VIM melding van gemaakt hebben.

6.3 Stap 3 Expliciet formuleren

De verpleegkundige van de holding sprak ons op een vervelende manier aan om het feit dat er niet verneveld was op de afdeling. Doordat de nachtdienst het klaargelegd had, heb ik het niet goed genoeg meer gecontroleerd. Dit was binnen vijf minuten opgelost, maar toch bleef zij geïrriteerd tegen ons praten. Aangezien de patiënt en haar moeder hierbij aanwezig waren, werd het meisje weer erg zenuwachtig. Zo'n situatie moet je proberen te voorkomen en daarom hebben wij er een VIM melding van gemaakt.

6.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

In het vervolg ga ik zelf ook nog beter controleren welke premedicatie de patiënt moet hebben. De nachtdienst had het al dubbel gecheckt, maar ik ben er verantwoordelijk voor op het moment van de overdracht en daarom wil ik het zelf de volgende keer ook gecontroleerd hebben.

Ook hebben wij een VIM melding gemaakt over de communicatie van de verpleegkundige van de holding naar ons toe. Als ze ons aangesproken had waar de patiënt niet bij was, is het al beter, maar op deze manier hoor je niet te communiceren waar de patiënt bij is.

Beslismoment

Zo'n situatie moeten we proberen te voorkomen en daarom ga ik wel door naar stap 4.

6.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

In het vervolg ga ik zelf ook controleren welke premedicatie de patiënt hoort te krijgen, ook als het al dubbel gecheckt is door de nachtdienst. Ik blijf zelf verantwoordelijk en ik wil die verantwoordelijkheid ook kunnen nemen.

De communicatie van de holding verpleegkundige was niet netjes en daarom is er een VIM melding van gemaakt. Hier is nog geen reactie op, maar daar moet wel wat in veranderd worden. Als zij ons ergens op willen aanspreken is het beter om dat te doen waar de patiënt niet bij is, om 'onnodige' zenuwen bij de patiënt te voorkomen. Wij steken op de afdeling extra tijd in de opname om de patiënt gerust te stellen en dan is het zonde als deze situatie zich vervolgens op de holding afspeelt. Ook is het team nu op de hoogte van het feit dat bij patiënten van 18 jaar of ouder verneveld moet worden, als zij thuis puffjes gebruiken of een longaandoening hebben.

6.5 Stap 5 uitproberen

Hier heb ik nog meerdere weken de tijd voor tijdens mijn stage.

“Communication is what makes a team strong”

7. Reflectie week 7 “Meer eigen patiënten, durf risico te nemen”

7.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

23-03-2018

Op vrijdag 23 maart had ik een late dienst samen met een van mijn twee mentors. Met de ander werk ik heel vaak samen, maar met deze niet zo vaak. Ik zag al snel dat er veel baby's op de afdeling lagen, waarbij ik niet zo heel veel kon doen. Verder lag er nog een patiënt met astma exacerbatie, maar omdat ik nog nooit met iemand verneveld had wist ik ook niet of ik mij daar mee zou redden. Ook was mij niet duidelijk of ik zelf mocht vernevelen, omdat ik dit tot nu toe altijd gelijk voor mij gedaan werd. Toen mijn mentor mij dus vroeg welke patiënt ik wilde doen, wist ik even niet wat te zeggen. Zij vertelde mij dat ik prima de patiënt met astma exacerbatie zelfstandig kon doen. Toen ik zei dat ik nog nooit verneveld had, zei ze dat we dat meteen gingen doen. Uiteindelijk viel het mee en heb ik mij deze dienst prima weten te redden met deze patiënt.

Tijdens het eten vroeg ik mijn mentor of ze een lijstje met betrekking tot het professioneel gedrag van mij wilde invullen voor mijn tussenevaluatie. Zij gaf meteen aan dat mijn eindgesprek inderdaad al wel heel vroeg was en hoeveel patiënten ik eigenlijk al alleen deed. Ik gaf aan dat dit erg verschillend was, maar ik met het sluderprogramma en dagverpleging patiënten wel echt eigen patiënten had. Hierop antwoordde mijn mentor dat het ook echt als HBO-V student belangrijk was dat ik ging werken aan elke keer drie eigen patiënten, dat moet toch wel echt mijn doel zijn. Ik schrok hier van, omdat ik tot nu toe altijd gehoord had dat ik niet moest verwachten van mijzelf dat ik volledig zelfstandig kon werken.

7.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Doordat ik nog niet zo vaak samen met mijn mentor gewerkt had, brengt dit altijd de nodige spanning met zich mee. Dit is op zich niet zo erg, maar voor je mentor die je mede beoordeeld, is het wel belangrijk dat je laat zien wat je kan. Toen ik dus in de pauze kort mijn eerste weken evalueerde met haar, werd ik eigenlijk al snel met mijn neus op de feiten gedrukt dat ik veel zelfstandiger moet gaan worden. Dit vond ik erg lastig, omdat ik dit zelf ook wel wil, maar ik juist het idee kreeg dat dat hier niet kon. Bij mijn vorige stage had ik elke dag rond de zes patiënten voor mij zelf en dit ging ook goed, dus het is niet dat ik het niet durf of kan. Alleen doordat het hier om kinderen gaat en mij telkens verteld was dat dat anders was, had ik mijzelf wat ingehouden.

7.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Één van mijn twee mentoren sprak mij aan op het feit dat ik eigenlijk wat zelfstandiger moest zijn als laatstejaars HBO-V student. Het doel moest toch echt wel worden één eigen patiënt. Dit vond ik vervelend, omdat ik het idee had dat dat hier niet mocht/kon.

7.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Het feit dat ik maar één patiënt zelf koos en dat besprak met mijn mentor zorgde ervoor dat die duidelijk aangaf wat de verwachtingen van mij waren. Het doel is toch echt om drie eigen patiënten te kunnen verplegen aan het eind van mijn stage en daarom moet ik daar nu echt meer naar toe. Over negen weken is mijn eindgesprek en wil ik dit dan ook zeker bereikt hebben.

7.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Aan het eind van mijn stage moet ik drie eigen patiënten kunnen verplegen. Doordat ik het idee had dat ik hier niet zelfstandig mocht gaan worden, heb ik mijzelf de eerst weken ingehouden. Ik moet meer voor mijzelf opkomen door goed aan te geven wat ik wil doen die dienst en wat ik wil leren.

7.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

Ik wil de komende weken meer zelfvertrouwen gaan tonen en dus ook meer zelfstandigheid. Ik kan prima drie laag complexe patiënten zelf verplegen en moet hier dus ook echt mijn best voor gaan doen. Het overzicht bewaren als verpleegkundige is een leerproces die je niet zomaar onder de knie hebt. Door eigen patiënten ga je tegen dingen aan lopen en daarom is dit juist zo belangrijk. Ik wil hier daarom ook meer initiatief in tonen en aangeven wat ik wil. Ik moet voor mijzelf opkomen door te zeggen aan het begin van de dienst welke patiënten ik verantwoordelijk voor wil zijn, om zo mijn leerproces zo optimaal mogelijk te benutten.

Beslismoment

In het vervolg van mijn stage wil ik anders gaan handelen.

7.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

Door meer zelfstandigheid te tonen en aan te geven wat ik graag wil, kan ik uiteindelijk drie laag complexe patiënten zelf verzorgen. Ik moet durven wat meer voor mijzelf op te komen en niet het werk zomaar uit handen geven aan collega's. Als ik iets kan doen, dan wil ik dat ook zelf doen.

7.5 Stap 5 uitproberen

Ik heb nog negen weken tot mijn eindgesprek. In deze negen weken wil ik laten zien dat ik drie laag complexe patiënten zelf kan verplegen.

“Soms moet je lef hebben, het heft in eigen hand nemen”

8. Reflectie week 8 “Objectivering Behaalde Resultaten (OBP)”

8.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

28-03-2018

Op woensdag 28 maart heb ik voor het eerst een OBP gedaan. Dit staat voor “Objectivering Behaalde Resultaten”. Dit is een lijst die standaard gebruik wordt bij de opleiding MBO verpleegkunde. Deze lijst is dan ook gebaseerd op de kerntaken en werkprocessen van een mbo-verpleegkundige. Zelf werken wij op school met de CanMEDS rollen en dit was voor mij dus even omschakelen. Aangezien wij deze lijst niet gebruiken en een OBP ook niet hoeven doen vanuit school, is er geen lijst gemaakt voor de HBO verpleegkundige.

Aangezien dit voor mij de eerste keer was dat ik een OBP moest doen, vond ik dit toch wel erg spannend. Mijn werkbegeleider en tevens mentor had ook nog niet eerder een OBP afgenomen en vond het daarom ook wel even lastig om goed te kijken waar ze op moest letten. Aangezien ik ook niet bekend was met de werkprocessen en kerntaken van de MBO verpleegkundige hebben wij hier eerst samen even naar gekeken. Uiteindelijk kon ik mijn ding gaan doen met twee dagverpleging patiënten die voor een operatie kwamen en één patiënt die na opname i.v.m. buikgriep die dag weer met ontslag mocht. Een druk dagje wat voor een OBP erg gunstig is, omdat je dan goed kan laten zien wat je kan. Wel is het erg wennen dat er constant iemand achter je aan loopt en observeert hoe jij je werk doet. Daardoor werk je toch anders dan anders. Doordat het mijn eigen mentor was, was de druk ook nog net ietsje hoger, omdat zij mij natuurlijk ook moet beoordelen. Aan de andere kant was het ook fijn om op deze manier te laten zien waar ik momenteel sta. Op het moment dat je anders samen aan het werk bent, wordt je al snel alleen gelaten, waardoor het moeilijker wordt om iemand te beoordelen.

Achteraf viel het mij mee en vond ik het fijn dat we tussendoor wel de tijd hadden om even te evalueren hoe het tot dusver ging. De tips die ik toen kreeg, kon ik ook weer gebruiken tijdens de rest van de dag. Wel hebben we beide het idee dat het fijn zou zijn als er ook een lijst voor de OBP zou zijn die afgestemd is op de HBO verpleegkundige.

8.1.1 Stap 1+ Bewustwording

De dag voordat ik de OBP had kreeg ik er toch een beetje de kriebels van. Je begint zo’n ‘werkdag’ anders dan anders, omdat er de hele dag iemand achter je aan loopt. Je voelt je erg op de vingers gekeken, maar daar kan je nou juist heel veel van leren. Toen wij halverwege de dag even aan het evalueren waren hoe het ging, vond ik het eigenlijk wel heel fijn om op deze manier feedback te krijgen op mijn eigen handelen. Ik kreeg hierdoor meer vertrouwen in mijn eigen kunnen en kon de feedback goed toepassen in de rest van die dag en verderop in mijn stage. Achteraf gezien vond ik de OBP dus eigenlijk heel fijn om een keer te doen. Wel is het vervelend dat er gewerkt wordt met de kerntaken en werkprocessen van de MBO verpleegkundige en niet de CanMEDS rollen van de HBO verpleegkundige.

8.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Op woensdag 28 maart deed ik mijn OBP op de kinderafdeling van Tjongerschans. Dit was de eerste keer dat ik een OBP deed, waardoor het allemaal nieuw voor mij was. Ik werd beoordeeld door mijn werkbegeleider die tevens ook mijn stagebegeleidster is, waardoor het extra spannend was.

Uiteindelijk heb ik mijn feedback van de OBP erg fijn gevonden en kan ik dat toepassen in de rest van mijn stage.

8.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Doordat het voor mij de eerste keer was dat ik een OBP deed was dit even wennen. Het gevoel dat er de hele tijd iemand je op de vingers kijkt en met je meeloopt, kan soms best vervelend zijn. Omdat de OBP gericht is op de MBO verpleegkundige, was het voor ons beide even uitzoeken wat er precies van mij gevraagd werd. Door het tussendoor evalueren kon ik de feedback gelijk weer toepassen in de rest van de dag.

8.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Ik heb op woensdag 28 maart voor het eerst een OBP gedaan wat ik toch wel erg spannend vond. Uiteindelijk is dit allemaal goed gegaan en heb ik bruikbare feedback teruggekregen.

8.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

De feedback die ik tussendoor kreeg, kon ik gelijk toepassen. Dit werkte voor mij erg fijn en zou ik bij mijn volgende OBP weer willen. Ook de andere feedback kan ik goed gebruiken in de rest van mijn stage. Een OBP lijkt heel spannend, maar is eigenlijk heel handig om te weten waar je staat. Over het algemeen wordt je al snel losgelaten en wordt de basiszorg daarom niet meer geëvalueerd, terwijl daar soms nog genoeg verbeterpunten te behalen zijn. Door een OBP worden al je werkzaamheden weer even goed bekeken en kan je gerichte feedback krijgen die je weer kan gebruiken in de rest van je stage.

Beslismoment

De OBP zou ik de volgende keer wel weer doen, zodat ik ook een goed beeld krijg van waar ik sta aan het eind van mijn stage. Ook ben ik op dat moment als het goed is startbekwaam als HBO verpleegkundige en hoop ik dat dat ook te zien is in de OBP. Wel zou ik willen kijken of het mogelijk is om een andere lijst te ontwikkelen gericht op de HBO verpleegkundige.

8.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

Ik wil overleggen of het mogelijk is om een lijst te maken gericht op de CanMEDS rollen van de HBO verpleegkundige, zodat dit ook meer in verband staat met school. Op deze manier sluit het ook meer aan op mijn verslagen en het punt waar ik moet zijn aan het eind van mijn stage. Dan kan ook de OBP gebruikt worden als bewijs van het startbekwaam zijn als HBO verpleegkundige.

8.5 Stap 5 uitproberen

Één à twee weken voor mijn eindgesprek wil ik weer een OBP doen. Als het mag wil ik dit dan doen met een lijst gericht op de CanMEDS rollen van een HBO verpleegkundige.

“Let your faith be bigger than your fear”

9. Reflectie week 9 “Delegeren”

9.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

03-04-2018

Dinsdag 3 april heb ik samen met mijn stagebegeleidster de afgelopen paar stageweken geëvalueerd aan de hand van de papieren met betrekking tot het professioneel gedrag. Hieruit kwam naar voren dat een goed leerdoel zou zijn om te kunnen delegeren. Delegeren is iets wat als stagiaire ontzettend moeilijk is, omdat je eigenlijk als stagiaire eerder gedelegeerd wordt. Ook is dit iets wat je niet als leerdoel in je eerste weken kan hebben, maar verderop in je stage juist wel. Als je later aan het werk bent als afgestudeerd verpleegkundige is het belangrijk om in te kunnen schatten wanneer je de hulp van anderen goed kan gebruiken. Op zo'n moment faal je niet, maar kan je juist goed de situatie inschatten en hulp vragen op het moment dat het nodig is. Door niet te delegeren en zelf alles te blijven doen, kan het zijn dat je na een tijdje het overzicht niet meer hebt. Hierdoor ga je juist nog sneller fouten maken en is dat dus eerder een vorm van 'falen'.

Toen we dit samen bespraken, gaven we ook beide aan dat we dit moeilijk vonden. Ook iemand die al jaren lang als verpleegkundige werkt kan voor zichzelf nog als leerdoel hebben om iets vaker taken uit handen te geven. Je hebt het gevoel al snel dat als je het zelf doet, je zeker weet dat het goed gebeurt. Eigenlijk moet je gewoon op je collega's durven vertrouwen en weten dat het goed komt. En als je daar op het begin nog even een controle voor nodig hebt, is dat helemaal niet erg.

Ik heb voor mijzelf besloten dat ik het als een uitdaging zie om dit als leerdoel mee te nemen in het tweede deel van mijn stage. Ik ben iemand die, niet alleen als verpleegkundige, graag alles zelf wil doen. Voor mijzelf is dit dus een grote uitdaging, maar ik ben er wel van overtuigd dat dit een goede kwaliteit is horend bij de HBO verpleegkundige. De verpleegkundige als samenwerkingspartner, als communicator en zorgverlener sluiten hier goed op aan.

9.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Door samen te kijken naar de afgelopen logboekformulieren en de OBP kwamen wij samen tot de conclusie dat delegeren best lastig kan zijn. Ik krijg soms het idee dat ik dan een signaal afgeef dat ik het niet aankan of dat ik nog niet snel genoeg kan werken. Toch is delegeren iets wat alle verpleegkundigen wel eens (moeten) doen. En dit kunnen soms hele kleine dingen zijn, zoals even naar de bel gaan van een ander. Ik weet dat ik dit ontzettend moeilijk vindt, omdat ik ook buiten het 'verpleegkundige werk' om, het moeilijk vindt om dingen uit handen te geven. Ik doe graag alles zelf, zodat ik ook weet dat het gebeurt zoals ik het in mijn hoofd had. Als verpleegkundige is het belangrijk om situaties in te kunnen schatten en te weten wanneer je het niet meer zelf kan doen. Hierdoor kunnen fouten voorkomen worden en dat is natuurlijk wat je het allerliefste wil.

9.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Delegeren is iets wat erg belangrijk kan zijn als verpleegkundige, maar het kan ook erg moeilijk zijn om te doen. In de tweede fase van mijn stage wil ik de situaties goed kunnen inschatten en weten wanneer het nodig is om te delegeren.

9.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Door samen te reflecteren aan de hand van de logboekformulieren en de OBP komen toch weer interessante leerdoelen naar voren. Één daarvan was het 'durven' delegeren, iets wat niet altijd even makkelijk is en al helemaal niet als stagiaire. Door te delegeren kun je zelf beter het overzicht bewaren, waardoor fouten voorkomen kunnen worden. Hierdoor kwamen wij tot de conclusie dat delegeren wel erg belangrijk kan zijn. Om te weten wanneer het nodig is om te delegeren, moet je de situaties kunnen inschatten.

Als je kan laten zien dat je goed weet wanneer je moet delegeren, laat je tegelijk zien dat je ook goed de huidige situatie kan inschatten.

9.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Delegeren kan moeilijk zijn, maar is geen falen. Door te delegeren maak je het voor jezelf rustiger en kan je beter het overzicht bewaren. Doordat het overzicht duidelijk is, worden er ook minder snel fouten gemaakt. En fouten maken is natuurlijk iets wat je het liefst wil voorkomen.

9.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

In de tweede fase van mijn stage neem ik het leerdoel 'delegeren' mee. Ik wil de situaties goed kunnen inschatten en aan kunnen geven wanneer ik hulp nodig heb. Ook als ik niet gedelegeerd heb, wil ik aan kunnen geven wat daar mijn reden voor was. Als een ander het idee had dat ik wel wat hulp had kunnen gebruiken, wil ik hier ook serieus op reflecteren. Als een ander namelijk het idee heeft dat ik beter hulp had kunnen vragen, leek het dus alsof ik het te druk had of het overzicht niet meer kon bewaren. Door af en toe voor mijzelf na te gaan of ik het overzicht nog goed kan behouden, weet ik ook of het wel of niet nodig is om te delegeren.

Beslismoment

Als bijna afgestudeerd HBO verpleegkundige wil ik weten wanneer het nodig is om te delegeren. Hiermee laat ik niet alleen zien dat ik goed kan samenwerken, maar ook dat ik de praktijksituaties goed kan inschatten. Daarom ga ik wel door naar stap 4.

9.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

Ik wil de komende zeven weken tot mijn eindgesprek gaan werken aan de vaardigheid om te delegeren. Dit is iets wat als stagiaire erg lastig kan zijn, maar omdat ik toe werk naar het einde van mijn opleiding wil ik dit wel kunnen.

Mijn leerdoel (smart geschreven) voor de komende weken is dan ook:

"Ik wil in de komende zeven weken tot mijn eindgesprek de praktijksituaties goed kunnen inschatten, waardoor ik weet wanneer het nodig is om te delegeren en dit vervolgens ook te doen".

9.5 Stap 5 Uitproberen

Dit leerdoel ga ik de komende zeven weken toepassen in de praktijk. Ook wil ik dit leerdoel meenemen als persoonlijke leerdoel op mijn logboekformulieren.

Vertrouwen als basis bij het delegeren
van taken

**WAAROM
MOEILIK DOEN**

**ALS
HET SAMEN KAN**

Loesje

10. Reflectie week 12 “Nachtdiensten geen logboekformulier”

10.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

22-04-2018 t/m 25-04-2018

Zondag 22 april begon ik voor het eerst aan een rijtje van drie nachtdiensten op de kinder- en jeugdafdeling 1b van Tjongerschans. In een ander ziekenhuis had ik tijdens mijn stage al wel eerder nachtdiensten gedraaid, maar hier was dit natuurlijk weer compleet anders. Ik heb er voor gekozen om deze drie nachten geen logboekformulieren te gebruiken, zodat ik mij goed kon oriënteren op wat een nachtdienst op afdeling 1b inhoudt. Achteraf gezien begon ik toch te twijfelen of ik niet beter wel logboekformulieren had kunnen invullen. De eerste nacht was het erg rustig en lagen er alleen maar (prematuur) baby's die voedingen kregen in de nacht via de sonde. Hier kon ik niet zelfstandig mee uit de voeten, waardoor ik het ook lastig vond om die dag een logboekformulier bij te houden. Ik heb geholpen met opruimen van de afdeling en het controleren van de karren, maar kon weinig patiëntenzorg zelf doen. De tweede nacht wilde ik toch proberen om van twee patiënten het rapporteren op mij te nemen en dat de collega dan meeliep op het moment dat er voeding gegeven moest worden. Tot slot lagen er in de derde nacht twee verse ok – patiënten, die ik zelfstandig kon doen. Achteraf had ik deze derde nacht dus beter wel een logboekformulier kunnen invullen, maar ik bedacht dit pas later in de nacht. Ook omdat de tweede patiënt aan het begin van de dienst al gelijk van de IC (verkoever) opgehaald moest worden. Hierdoor begon de dienst gelijk al erg druk, waardoor ik pas aan het logboekformulier dacht toen het rustig werd rond twee uur. Ik ben zelf van mening dat een logboekformulier het beste werkt als je die van te voren doorspreekt met je werkbegeleider. Hier had ik niet de tijd voor genomen, waardoor ik het niet meer gedaan heb. Wel heb ik in mijn nachtdiensten teruggekoppeld en om feedback gevraagd, maar dit staat dus niet op papier. Daarom heb ik er voor gekozen om een reflectie te schrijven over mijn nachtdiensten (hoofdstuk 11).

10.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Ik heb geen logboekformulieren gebruikt, omdat ik in de eerste twee nachten niet duidelijk had welk leerdoel ik kon gebruiken. Ook waren nachtdiensten voor mij voor het eerst, waardoor ik ook vooral goed wilde oriënteren. Halverwege de derde nacht kwam ik erachter dat ik drie patiënten zelfstandig aan het doen was en ik beter wel een logboekformulier aan het begin van de nacht had kunnen schrijven. Alleen omdat de nachtdienst druk begon, besepte ik mij dat pas rond twee uur. Wel heb ik om feedback gevraagd, waardoor ik alsnog mijn werkzaamheden wel gereflecteerd heb. Alleen staat het niet geformuleerd op een logboekformulier en ben ik dus niet heel bewust bezig geweest met een leerdoel. Toch vond ik het ook wel fijn om in de nachtdienst te werken, zoals ik dat ook zou doen als ik straks over een dikke maand klaar ben.

10.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Doordat de nachtdiensten nieuw waren voor mij, heb ik geen logboekformulieren gebruikt. De eerste twee nachten waren die ook niet van meerwaarde geweest, maar de derde nacht had ik genoeg leerdoelen kunnen formuleren. Ik heb deze derde nacht namelijk voor twee patiënten alleen gezorgd. Ook het rapporteren, activiteitenplan enz. heb ik die nacht zelfstandig gedaan. Ik heb wel feedback gevraagd, maar deze staat niet weergegeven op papier.

10.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Doordat ik de eerste nachten te druk was met oriënteren, heb ik mij niet bezig gehouden met de logboekformulieren. Hierdoor was ik hier in de derde nacht ook niet scherp op, terwijl ik daar prima leerdoelen had kunnen formuleren. Hierdoor heb ik wel feedback gekregen op mijn handelen, maar staat dit niet geschreven op een logboekformulier. Dit is jammer, omdat logboekformulieren een goede weergave kunnen geven van hoe de stage gaat. Ik heb geen logboekformulieren van een nachtdienst en dit was wel een mooie kans geweest.

10.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Ik heb wel feedback gekregen op mijn handelen tijdens de nachtdienst, maar geen ingevuld logboekformulier.

10.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

De volgende keer wil ik mij meer bewust zijn van het feit wat ik allemaal zelfstandig aan het doen ben. Soms denk ik dat het lastig is om een logboekformulier in te vullen, terwijl ik als ik ga nadenken genoeg leerdoelen kan bedenken. Ook is het jammer dat de feedback die ik terug gekregen heb, niet terug te lezen is op papier. Zeker omdat de feedback alleen maar positief was.

Beslismoment

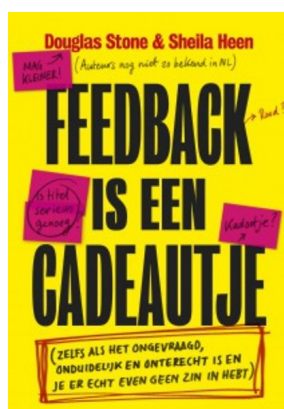
De volgende keer wil ik mij meer bewust zijn van mijn leerpunten, waardoor ik wel nadenk over een logboekformulier.

10.4 Stap 4 Alternatieven ontwikkelen

Aan het begin van de dienst wil ik altijd even een moment pakken om te bedenken wat mijn leerdoelen voor die dienst zijn. De eerste twee nachtdiensten heb ik goed gebruikt om vooral te oriënteren, maar de derde nacht had ik goed leerdoelen kunnen formuleren. De volgende keer wil ik de feedback die ik krijg verwerken op een logboekformulier, zodat ik het later nog eens terug kan lezen.

10.5 Stap 5 Uitproberen

Ik draai waarschijnlijk geen nachtdiensten meer tijdens mijn stage op de kinder- en jeugdafdeling, maar ook tijdens mijn andere stagedagen wil ik goed blijven focussen op de logboekformulieren. Feedback krijgen is namelijk goed, maar ook heel handig om later nog eens door te lezen. Met de feedback kan je weer verder om nieuwe leerdoelen/aandachtspunten te ontwikkelen.

11. Reflectie week 12 “Nachtdiensten”

11.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

22-04-2018 t/m 25-04-2018

Zondag 22 april ben ik voor het eerst de nacht ingegaan op de kinder- en jeugdafdeling 1b van Tjongerschans. Gelijk een rijtje van drie nachten waarbij ik mij goed heb kunnen oriënteren hoe een nachtdienst in elkaar zit op 1b. In de derde nacht heb ik zelfstandig drie patiënten kunnen verzorgen en voelde ik mij ook echt nuttig tijdens de nachtdienst. De eerste twee nachten had ik hier wat meer moeite mee, omdat ik voor mijn idee weinig kon doen. Deze nachtdiensten heb ik vooral kunnen gebruiken voor mijn eigen leerproces om te kijken hoe een nachtdienst werkt, hoe goed ik tegen de nachtdienst kan en mee te kijken met een collega. Later besepte ik mij dat ik ook niet verplicht meer had moeten doen, omdat ik extra sta gepland als stagiaire. Aangezien ik tijdens dag- en late diensten al wel goed zelfstandig kan werken, moest ik er heel erg aan wennen dat ik weer even met twee linkerhanden stond. Ook waren er vooral baby's die voeding moesten krijgen 's nachts via de sonde, waardoor ik niet zelfstandig patiënten kon doen. De eerste nacht vond ik dat prima, maar de tweede nacht wilde ik mijzelf toch graag iets nuttiger maken, waardoor ik twee patiënten zelf gerapporteerd heb. Wel moest ik bij de voeding alsnog mijn collega er bij vragen, maar hierdoor voelde ik mij wel nuttiger op de afdeling. De derde nacht daarin tegen heb ik drie patiënten volledig zelfstandig kunnen doen, omdat er twee 'verse' ok - patiënten waren van 17 en 18 jaar. Deze patiënten heb ik volledig zelf kunnen verzorgen en ik heb genoten van de zelfstandigheid tijdens de nachtdienst. Aangezien ik bijna aan het eind ben van mijn studie is dat ook waar ik nu naar toe moet werken. Voor mijn gevoel heb ik die laatste nachtdienst al bijna kunnen werken alsof ik klaar was. Wel heb ik nog teruggekoppeld en feedback gevraagd, omdat ik vooral nog gebruik wil maken van 'mijn functie' als stagiaire nou.

11.1.1 Stap 1+ Bewustwording

De eerste twee nachtdiensten voelde ik mij niet erg nuttig, omdat ik weinig zelf kon doen. Ik voelde mij hier ergens schuldig over, omdat mijn collega's wel hard aan het werk waren. Ook wilde ik wel graag wat kunnen doen, maar er lagen alleen maar baby's waardoor het voor mij voelde alsof ik met twee linkerhanden stond. Door de tweede nacht te rapporteren voelde ik mij al een stuk nuttiger en minder schuldig tegenover de andere collega's. De derde nacht heb ik heerlijk gewerkt, omdat ik vooral veel zelfstandig kon doen. Hierdoor had ik ook echt het idee dat ik mijn collega wat werk uit handen kon nemen, waardoor iedereen een goede nacht had.

11.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Doordat het mijn eerste nachtdiensten waren op de kinder- en jeugdafdeling voelde ik mij de eerste nacht niet nuttig. Hierdoor kreeg ik een schuldgevoel tegenover mijn hardwerkende collega's. Door de tweede nacht het rapporteren op mij te nemen en de derde nacht drie patiënten alleen te doen, verdween dat schuldgevoel en heb ik genoten van mijn nachtdiensten

11.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Doordat het mijn eerste nachtdiensten waren, voelde het allemaal nog wat onhandig. Ik kon weinig zelf doen doordat er vrijwel alleen maar baby's op de afdeling lagen. Hierdoor voelde het voor mij

alsof het weer mijn eerste stagedag was. Toen ik het rapporteren van twee patiënten op mij nam in de tweede nacht, voelde ik mij al een stuk nuttiger.

De derde en laatste nacht heb ik drie patiënten alleen verzorgd, waardoor ik echt werk uit handen heb genomen van mijn collega's. Dit gaf mij een goed gevoel, waardoor ik echt lekker gewerkt heb.

11.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Doordat het mijn eerste nachtdiensten waren, was het weer even alsof ik mijn eerste stagedag had. Door het rapporteren over te nemen, voelde ik mij nuttig. Toen ik in de derde nacht ook nog drie patiënten zelfstandig heb gedaan, voelde ik mij helemaal nuttig. Uiteindelijk heb ik drie hele fijne nachten gewerkt. Een nacht oriënteren, een nacht samengewerkt met collega en uiteindelijk een nacht zelfstandig gewerkt.

11.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

Nieuwe dingen blijven lastig, omdat je nog niet weet hoe het gaat. Hierdoor kan je soms het gevoel hebben dat je niet nuttig bent of niet genoeg doet. Juist in die eerste dag leer je het meest voor jezelf, hier hebben anderen alleen wat minder aan. Toch zorgt dit er voor dat ik in de derde nacht zelfstandig kon werken.

Beslismoment

Ik zou graag willen zeggen dat ik in de toekomst anders handel, maar alles wat nieuw is blijft lastig aan het begin. De nachtdiensten worden voor mij de volgende keer natuurlijk wel anders, maar dan is het ook niet meer de eerste keer. Daarom ben ik niet doorgegaan naar stap 4.

“Leer niet om te werken, maar werk om te leren”

12. Reflectie week 13 “Stip functie”

12.1 Stap 1 Handelen/ervaring opdoen (betekenisvolle situatie)

03-05-2018

Donderdag 3 mei had ik mij voorgenomen om mijn OBP te gaan doen. Helaas was ik die dag ingepland bij één prematuur met mijn werkbegeleider, dus was het niet verstandig om op dat moment mijn OBP te doen. De reden hiervoor was dat ik mij niet genoeg kon bewijzen in deze dienst. Daarom heb ik besloten om mij te richten op CanMED 6, de verpleegkundige als organisator. Dit is één van de opdrachten die ik moest uitvoeren en dit heb ik gedaan aan de hand van de stipfunctie die er op de afdeling is. In mijn stageverslag is hier de uitgebreide uitwerking van te vinden. Ik had mijzelf voorgenomen om de stipfunctie volledig op mij te nemen, maar dit is helaas niet gelukt. Tijdens mijn tussenevaluatie hebben wij besproken dat ik de stipfunctie een keer volledig op mij zou nemen door eerst een keer mee te kijken, daarna samen uit te voeren en uiteindelijk alleen de taken op mij te nemen. Aangezien de taken naast de organisatorische eigenschappen ook kennis van de afdeling en patiënten nodig heeft, lukte het mij niet om deze rol volledig zelfstandig op mij te nemen. Ik heb er daarom voor gekozen om eerst een paar keer mee te kijken, vervolgens samen de taken uit te voeren en tot slot zoveel mogelijk zelfstandig uit te voeren. Dit heb ik besproken met mijn collega's en die gaven ook aan dat er niet van mij verwacht werd dat ik de stip functie volledig zelfstandig uit kon voeren.

12.1.1 Stap 1+ Bewustwording

Tijdens de tussenevaluatie had ik mijzelf voorgenomen om de stipfunctie volledig zelfstandig te kunnen gaan doen. Ik baalde daarom eerst wel dat mij dit niet ging lukken. Als ik een doel heb gesteld wil ik die graag behalen, maar dit doel was nog net iets te hoog gegrepen voor mij. Gelukkig heb ik dit kunnen bespreken met mijn collega's die ook aangaven dat geen enkele stagiaire de stipfunctie volledig zelfstandig deed. Als ouders namelijk (vanaf thuis) contact met de afdeling opnemen en een verpleegkundige aan de lijn krijgen, willen ze ook zo snel mogelijk hun vragen kunnen stellen. Het werkt daarom niet dat ik dan eerst nog op zoek moet naar een andere verpleegkundige. Ik heb er daarom voor gekozen zoveel mogelijk zelf te doen, maar ook bepaalde taken te 'delegeren' naar mijn werkbegeleider.

12.2 Stap 2 Afstand nemen

Situatie in het kort

Ik had als doel om aan het eind van mijn stage de stipfunctie een keer volledig zelfstandig te kunnen doen. Helaas is dit niet mogelijk, omdat ik sommige verantwoordelijkheden nog niet alleen op mij kan nemen. Denk hierbij ook aan het vrijgeven van collega's i.v.m. weinig patiënten. Ik heb dit besproken met mijn collega's en die hebben mij gerust kunnen stellen dat dit ook niet van een stagiaire verwacht werd. Uiteindelijk heb ik de stipfunctie een volledige dag zoveel mogelijk zelfstandig gedaan met hulp van mijn werkbegeleider.

12.2.1 Stap 2+ Consequenties overzien

Ik heb er voor gekozen om de stipfunctie niet volledig zelfstandig te doen, omdat er bepaalde taken/verantwoordelijkheden zijn die ik niet op mij kon nemen. Ook om de kwaliteit van zorg goed te houden, wilde ik deze taken samen met mijn werkbegeleider uitvoeren. Ook de telefoontjes van

buitenlijnen werden aangenomen door mijn werkbegeleider, omdat ik de meeste vragen niet goed kon beantwoorden.

Ik wilde dat de (meestal ongeruste) ouders zo snel mogelijk gerust gesteld konden worden en dit kon ik niet. Voorafgaand aan de dag heb ik deze punten besproken met mijn werkbegeleider en die was het met mij eens, waardoor wij de taken goed verdeeld hebben en ik alleen de taken op mij genomen heb die ik zelfstandig kon uitvoeren. Het indelen van collega's kon ik bijvoorbeeld wel zelf, maar besprak ik daarna nog met mijn werkbegeleider, omdat zij de eindverantwoordelijkheid droeg.

12.3 Stap 3 Expliciet formuleren

Ik heb de stipfunctie niet volledig zelfstandig gedaan, omdat er bepaalde taken/verantwoordelijkheden bij kwamen kijken waar ik mijn werkbegeleider nog voor nodig had. Door goed overleg samen, heb ik mijzelf wel kunnen ontwikkelen in de rol als organisator, maar niet met alle punten die bij de stipfunctie komen kijken.

12.3.1 Stap 3+ Consequenties gericht op toekomstig handelen

Ik wil mijzelf blijven ontwikkelen in de verpleegkundige als organisator, maar voor nu was dit een goede keuze. Soms is het goed om je grenzen aan te geven, zodat er geen fouten gemaakt worden. Doelen stellen die voor een uitdaging kunnen zorgen is geen probleem, maar dit moet niet ten kostte gaan van de kwaliteit van de zorg. In deze situatie wist ik niet of het ten koste zou gaan van de kwaliteit van de zorg en daarom heb ik dit risico niet genomen. Wel heb ik al een groot deel van de taken zelfstandig op mij kunnen nemen en in de toekomst wil ik dit natuurlijk uit gaan breiden, zodat ik dit wel volledig zelfstandig kan uitvoeren.

Beslismoment

Voor nu heb ik goed gehandeld. Ik heb overlegd met verschillende collega's, maar ook met mijn werkbegeleider. Samen zijn wij tot de conclusie gekomen dat de volledige stipfunctie voor een stagiaire te hoog gegrepen is, maar dat ik wel zoveel mogelijk taken op mij kon nemen. Ik heb daarom vooral de stipfunctie zelfstandig uitgevoerd, maar overlegd wanneer ik iets niet zeker wist. Ook heb ik bepaalde taken gedelegeerd naar mijn werkbegeleider, waardoor de kwaliteit van zorg gegarandeerd kon blijven. Dit was voor mijn werkbegeleider ook een fijne manier van werken, omdat zij toch eindverantwoordelijk bleef deze dag.

"When you say 'yes' to others, make sure you are not saying 'no' to yourself"

"Leer nee zeggen zonder je schuldig te voelen. Het is niets anders dan op een respectvolle manier zorg dragen voor jezelf"

Bronvermelding

CITATION Gro08 \l 1043 : , (Groen, 2008),